

1893-07-20

AFSENDER

Viggo Pedersen

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Mindt

Arkivplacering:

Mappe 27 nr. 6a-c

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

Mindt. 20 juli 1893.

Hans Joakim!

Det var isværlig pænt af dig at skrive,
i den angest og sø efter din Understøttelse,
om Jer. Nio. Kat. jeg søgte at glemme
det, skønt jeg ikke har nogen Ra.

Sind dig Tak for din gode Villie til
at hjælpe Thoralf. Jeg tror det var

isværlig om du kunde og vilde gøre
en indtrængende men kærlig Møde
gør ham klar, at den Odselen med

Tid er en stor Ruin for ham, som
Meeneste, som Møder og som Økonomi

og at vi isværlig skal stå til Reger
skab for den Tid vi anvender ellers og

for de Møder vi der ved for i vor
Arbejde og Udvikling. Det er at smide

den betruede Tændt Løst, som Gud kan
gives at arbejde med og at forsøge.

Jeg tror at han vil respecten et alvorligt
Ord på en Mænd der forsøger alle med

et så isværligt Eksempel som du gør.
Du kan der ved en Møde i det som jeg

ikke kan, du vil have trang til at
den Afslutning i kan få for at passe

på Øjeblikket. Men har du

1. Den Mandighed nok at tal med
 Neds at Thoraf, så ender du
 forstet, at jeg alligevel er glædet
 af Rime at tal og du søjer at det vil
 mig. Men M. siger mig, at han Kuns
 3. Der på sin Eder, der vil vil
 Lide den.

33 vil helst sig, at han har været
 meget lidet ved Charlottenborg id,
 og har vist titthelt forbrist, at
 han nu sidt saer sig til at tage et
 idu for Næstling, og han althim
 har Frigor efterat dan med der.
 Og sigter ogsa, at vilde han en
 skindlenes, Vokning paa hans
 og han vilde paa et idu svar der,
 og derfor ansette, og mere.

[illegible]

Dem af ham, end han i flere
 har mistet; og at man nok vil
 have ham med, derimod vil
 han vistnok nægte at se til
 Thund, idet han sætter noget af
 sit Stof, men sålang, men
 han kan alene på sine Evner, for
 ingen opfordrer ham, da Stof-
 betyngningen for Fremtiden, gives
 noget for ikke blot at han taler
 for det Tolk i Hænder, men også
 alene for Rummet, hvis Skide
 og i Hænder, Løse gøres i Tilkid
 til, at de for sig, for Fremtiden
 gøres med. Og han kan, som
 sandt er, at alle ham kunne
 end der står Betegnelse, på
 hans bemærkede Måde at indtæ
 sig på, og at Man har på ham
 selv, om han skal gå frem alle
 kommer på M. Punkt, hvor der
 er en med ham selv. Han kan ikke
 skyde Skylden på Folket, —

5
M gör han alltid, - men det är
högflygta, så han vill vara sin egen
liten ställe med alla andra, och som
hans han utropar sig, god, så om
gäldar M om att berätta sig till honom.
Og Gud laggs sig i detta Ord: Månen
Jag & jag möter för mig till Hjertat
som en kärlek, alvorlig manens
Röst, som vil godhet men för att
opprätta. Og Jah kan den för
den i det!

Jag tänks han want sig strax. Men
Jag har haft ligger i en hel Rätt
inopvattat vid vändiga. Buren, och M
gör så som mig och som Thorolf, at
Jag kan inte komma till det arbytet,
jag skulle villet mest för mig, jag skulle
passa på - eller för att jag
på. Öfverblifven, men jag ogärna
har en mig. Men jag all i Huset
laggs Bered på mig, Underhå-
ning, Underhållning, Krovart-
företag, Transporter, och Kom-
pensationer - all i det. Retning -

II

sand Familie fester og Jubilder og
allensigt, til hvilket jeg ikke forholder
mig henrykket, som jeg burde; - og
at her min Rod tror jeg har mig som
en Thorvald i, at vi ikke er omdannede
til at betragte det Ustygt som noget
vi sætte til at vides men som
en privat Ting vi synder med, og
som derfor må sættes til Fred for
alvorlig fremmed Henrykkelse.
Jeg fastholder ham endvidere i god.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 27 Nr. 68

Så er den smukke altid, så snart man
har Næstenen Gæld at betale af med
Billeder som endelst den uohelpe
en så fortræffet, så man fristes til at
opgive det hele. - Men gå og din roer
en Båd i flere Månder, det er dog
for gæld. - Jeg kan se Tiden og Lidsiden
at se Revolveren men jeg valdy lide
- har tvært om haft på Morgen
til Aften - - men mere!! - -

Furledet har jeg dog godt lidt
malt adskillige Skisser, og de Figur-
stridter og komponerer stadig.
De Motiver jeg har betruet at tage
fat på er skide lidt til end foruden

de har medt sig selv, og da Man
og alder færdig, Billeder sikk
for mit indre Øje, har jeg ment
at bære grise din, der kom, og
gennem det lidt i ingen Række
siden
Jeg er sikker: Sag med Maria
Bebødelse, som jeg gerne gad
gør på den Møde, hvid: Rask
i en Komposition, men i en Maler
den anden, og det er godt, og
Rundt blev omgivet. Engen i
Marre Kule bygger to -
Se jeg i Marre Tjenerind, mig
skilte - o.s.v. Her er godt gløst
nu Koveren og temmelig bidpro
pt Symmetri i Fuglerne. Tiden
med Tid har jeg ligesom hvid Liden
- Kom og Billedet ender sel
kendskabet temmelig kendskabet
- i en yderste Form, men jeg tror
derfor, at den bliver lig omgivet
fjeld og fortalt.
Overhovedt skal de en hel Revol
tion i mig i det andet. Jeg er
færdig med Rationalismen, og
kender til gænde anderledes at
gennemarbejde mit Hof og her
Trang til det og det store Rø
hed, som jeg ikke har villet
mig. Jeg siger ikke, at jeg er den
men det er ligesom jeg, med ad, hvor
heroverlig Forskydningen er gæ
dermed for hvid Skid.
Til Ophæng - her i den maler
Ergodiske Møder, men den Møde
jeg her, der er dybt, og, giver mig
Byggen, jeg kan næsten ikke hende,
hvid i maler hende. Men Komposi
tion har jeg temmelig lykkelig på.
Ludvig maler jeg et Billede
hvidt, som jeg ikke ved anden
men som to små især. Raste
niet, og med en Andet, mig på
Landskabet, der er god, hvid mig
det. De bliver til to små, og
prodis Rastelse på en anden
Verden, som hvidt, hvidt Skjæg

I det mildt glødende Aften skær
 her over en grønklædt jord
 med mange små Blomster på
 gule Træer sidde, og står
 to Kvinder i sine faldne Blad-
 løv - den ene sidder og syer til
 en Lids, den anden lytter stille
 der til. De opfylder sig i
 den Thymian, som er glimrende
 Modet til dem, og på til sidst
 en samlet frodig bred storm
 og den mild og frodige Rand
 i den.
 Forskellige landskabelige Ting
 her på op i Gang, og grønt.
 Eng kappeler her på op i Gang
 Skiduefler og halve aurene
 på den - og de måtte blive
 dygtige - Billedet med myldrende
 Blomster grupper.
 Havet! Ah! - hvem der kunne
 se det! Vi var her i Tour med
 Johann Ragle og en Datter på Refus,

Her i det gamle
 Skov på den gamle
 og den gamle
 og den gamle

III

- a' hvor de var dy'lyt at en Mand i en
lidlige Kund'j indvandt, men uinik.
Der j' betænkt derefter, som i d' hele
efter at se en lille bitte Lur i, men
der gik i den franske - der er i
at.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 27 Nr. 6 C

Der hævande varmt i Maleriet
at M. var Lidet at arbejde der,
men i hard Ting der skulde være
færdig, som usædvanlig der, i Kædet
i den slægt af.

Ellen har været dybt, i har
haft en stor Lærlighed, men er der
på Retour, og i letter. Børnen
har haft Skolekøkken og Alfane
er meget forpint og bliver overalt
slægt, og derfor har i haft
en Burgund Tarmkateter med
humle, stak Særboer og Tiber
blandt om Sammen i i har dødt
5 Lyspløjer. Men nu er i on
letter.

Vid 7 at Tins Kamcover & has n!

Leet uoh! O, M v kan megal ingel
ly, kan pastur hos os. Haa v min
Elev! O, kan v en verdhelij Elev.

Kun forstår jeg fortræffelig på Kunst
 og for ganske udsøgte Ting; men
 hun forstår jeg all for godt det som
 kritisk og raffineret som hun er
 og højst appassé. Ellen ganske sød.
 Fr. Malthe er her også, og en meget
 flad på benene. Men en lidenskabs-
 fuld at han er alvorlig moden Kristian
 Rind. blandt m. de unge mennesker
 M. og M. meget alvorligt, men de er
 stykker en mere.
 Men på hinanden afsejende Typer med
 Fr. Malthe og Fr. Haunonen kan
 ikke tænkes. Men M. gør dig godt.
 Men her er også Fr. Falck, og hvad
 at Lora er dig gerne et godt Menneske,
 der plejer at kend, som er sluttet os
 om Mennesket til - der det er rigtig.
 L. har også gammel travet -
 hvor jeg dog af hele mit Hjerte ønsker
 kend en Ferie - en Madfærd -
 ved Hant iros - fredly og rolig.
 Fr. Thora Ronslaundt Hansen, som
 mig på Modelford Auktat, skal
 oven her i Vinter; gælder Fr. Rind
 for vort her i dag den Rindering.
 Hun er en meget elskovsdig, og gammel